

De synodebesluiten 'man, vrouw en ambt'

Achtergrond

Al tientallen jaren geeft onze Stichting Woord en Wereld in het blad *Nader Bekeken* en in Cahiers voorlichting over actuele onderwerpen en ontwikkelingen in kerk en maatschappij. Wij doen dat op dezelfde basis als ons kerkelijk leven: de heilige Schrift en de daarop gegronde belijdenissen. De kerken met hun confessionele karakter liggen ons na aan het hart. Daarom hebben wij al geruime tijd onze zorgen geuit over ontwikkelingen die recent uitliepen op synodebeslissingen over de onderwerpen 'man, vrouw en ambt' en hereniging met de Nederlands Gereformeerde Kerken.

Koers verlegd

Door de openstelling van met name het leer- en regeerambt voor de zusters in de gemeente is een wissel omgezet in een beleid van vele eeuwen. De synode van Ede 2014 eiste in een voortgaande studieopdracht nog aandacht voor twee heldere lijnen in de Schrift: de gelijkwaardigheid van man en vrouw én hun verschillende positie en verantwoordelijkheden. Maar de synode van Goes 2020 verving de twee lijnen door één lijn. Namelijk die van door de zonde beschadigde, maar in Christus herstelde gelijkwaardigheid. Dat is een geheel nieuwe gedachte die gebaseerd is op onbewezen veronderstellingen en twijfelachtige schriftverklaring. De hereniging met de NGK gaf de afgelopen jaren in de typering en verwerking van het verleden al veel zorg, maar

**Er is een wissel
omgezet in een beleid
van vele eeuwen**

recent stelde de door de synode benoemde regiegroep bovendien zowel de belijdenis als de kerkorde expliciet ter discussie.

Nieuwe omgang met de Schrift

Hoewel het steeds wordt ontkend, moeten wij helaas vaststellen dat er in de onderbouwing van de besluiten, met name die van de openstelling van de ambten, terdege sprake is van een nieuwe manier van bijbellezen en -verklaren. Zo worden de bijbelschrijvers als kinderen van hun tijd getypeerd en hun boodschap als cultureel bepaald. Dat is een kritische bejegening van de Schrift waartoe de tekst geen enkele aanleiding geeft. De bijbelse lijn van de gelijkwaardigheid van man en vrouw wordt ingeruild voor een onbijbelse gelijkheidsidee, die een typisch denkpatroon van onze moderne cultuur is. Natuurlijk was er in de gereformeerde traditie altijd aandacht voor de toepassing van het Woord van de Here naar onze eigen tijd en cultuur. Maar daarbij werd steeds de bijbeltekst zelf zorgvuldig als uitgangspunt gehandhaafd. Die confessioneel-gereformeerde positie wordt nu losgelaten.

Schadelijke gevolgen

Met name de besluiten over de openstelling van de leer- en regeerambten voor de zusters hebben aanzienlijke schade aangericht.

Vanwege deze breuk met een eeuwenoude en door de christenheid breed gedragen zienswijze en praktijk hebben verschillende buitenlandse kerken de banden met onze kerken verbroken.

De onbesuisde invoering door de synode van Meppel 2017 zette de kerken voor een voldongen feit en maakte eerlijke toetsing en revisie de facto onmogelijk, want de bevestiging van zusters in de ambten kon in 2020 na drie jaar moeilijk

Kerken beklagen zich erover dat hun schriftuurlijke bezwaren niet deugdelijk besproken zijn

ongedaan gemaakt worden. Zodoende beklagen kerken die toch de moeite namen zich tot de synode te wenden, zich erover dat hun schriftuurlijke bezwaren niet deugdelijk besproken zijn.

Bovendien heeft de synode van Goes 2020 de verwarring nu compleet gemaakt door aan de twee elkaar uitsluitende opvattingen nadrukkelijk ruimte te geven en ze tot geldige kerkelijke praktijk te verheffen. Met alle mogelijke spanningen van dien.

Crisis

Vooraf dat laatste besluit: ruimte voor twee elkaar uitsluitende opvattingen over concreet schriftonderwijs – ja en nee tegelijk in de Bijbel –, gekoppeld aan de eerder genoemde nieuwe omgang met de Schrift, heeft onze kerken naar ons besef in een situatie gebracht die wij met het woord *crisis* durven aan te duiden.

In de praktijk van het kerkelijk leven en in het gesprek in de gemeente ervaren wij steeds meer hoe eigentijdse en/of gevoelsmatige redeneringen de overhand krijgen over bijbelse argumenten en het gezag van de Schrift. Het beroep op de aangenomen belijdenis als samenvatting van de Schrift is bij veel broeders en zusters al helemaal niet meer in beeld. Dit is typisch postmoderne relativisering van de eenvoudige waarheid van de Schrift tegenover 'het goede gevoel' van de religieuze ervaring, met beroep op de liefde van Christus en de leiding van zijn Geest. Helaas hebben nu synodes deze tendens kerkelijk geijkt door hun besluiten. Zo weken zij onze kerken los van hun gereformeerde wortels en zo wordt de gemeente van Christus weerloos gemaakt tegen allerlei wind van leer en sluipende aanpassing aan het denken en leven van deze wereld, die haar bedreigen. Te vrezen is ook dat de komende hereniging met de NGK deze ontwikkeling niet krachtig zal keren in de richting van het ene fundament waarop de kerk van Christus gebouwd mag zijn.

Bekering

Wij beseffen dat deze snel veranderende tijd ons voor allerlei nieuwe vragen stelt. Maar alleen wanneer wij de moed en de trouw opbrengen om eerbiedig te luisteren naar en gehoor te geven aan de stem van onze Heer, zoals die doorklinkt in de concrete tekst én in het geheel van zijn Woord, hebben wij als kerk toekomst.

Daarom vraagt de zojuist geschetste ontwikkeling dringend om bekering, *van* de onderwerping van het Woord aan cultuur- en denkpatronen van de wereld *naar* de eenvoudige gehoorzaamheid aan dat Woord van de levende Heer van alle eeuwen.

Tot die bekering zijn wij uit onszelf niet in staat. Daarom past ons een ootmoedig gebed om de kracht van de Heilige Geest om die in ons persoonlijk en in onze kerken te bewerken. In alle nederigheid, omdat wij ons, zoals destijds Daniël en Nehemia, door onze zonden en tekorten hoe dan ook mede schuldig weten aan het geestelijk klimaat waarin onze kerken zijn komen te verkeren.

Hoe nu verder?

Op de vraag – die wij geregeld horen – wat ons in de ontstane kerkelijke situatie te doen staat, kunnen en durven wij geen voor iedereen passend antwoord te geven. Daarvoor zijn de plaatselijke omstandigheden en de persoonlijke verantwoordelijkheden te verschillend.

Voor ons weegt zwaar dat we ons nauw verbonden weten met al onze broeders en zusters. Want wij willen ons met hen zielsgraag buigen onder het juk van Christus en daardoor de eenheid van zijn kerk bewaren.

Wij roepen daarom ieder die met ons metterdaad gezond en dankbaar gereformeerd wil zijn, van harte op, zich te blijven bezinnen op de huidige situatie en zijn/haar eigen taak als schriftgetrouw en belijdend christen daarin. Daarbij willen wij graag van dienst zijn.

Het bestuur van de Stichting Woord en Wereld

PS Elders in dit nummer van Nader Bekeken kunt u in een artikel van dr. Pieter Boonstra meer lezen over wat we bedoelen met ieders taak in zijn of haar situatie.